

יציא לחויץ יד־בר

זה לא מנהג בעלמא! זה לא סתם חומרא!

וגם לא קבלה של אנשי מעשה!

אלא הלכה מפורשת בשו"ע (או"ח קכ"ד ז.) "לא ישיח שיחת חולין בשעה ששליח ציבור חוזר התפילה, ואם שח? הוא חוטא וגדול עווננו מנשוא וגוערים בו".

ושם במ"ב (סכ"ז): "אוי לאנשים שמשיחים בעת התפילה כי ראינו כמה בתי כנסיות נחרבו בשביל עוון זה, ויש למנות אנשים ידועים להשגיח על זה".

ידוע שרבנו בעל התוספות יו"ט זי"ע עשה שאלת חלום בשביל המעשה שנהרגו כמה רבבות מישראל ה"י בשנת ת"ח – ת"ט לדעת מה זה ועל מה זה? והשיבוהו מן השמים: "בגלל שמדברים בבית הכנסת בשעת התפילה!"

ותיקן אז שהחזן יאמר את ה"מי שברך" בקול רם מדי שבת בשבתו אחר קריאת התורה, וז"ל:

רווח והצלה יעמוד ליהודים

בתקופה האחרונה ישנה התעוררות רבתי בנושא "מורא מקדש" דהיינו שמירת הדיבור בבית הכנסת בכלל ובשעת התפילה בפרט, שזה אחד מהדברים הצריכים חיזוק כנאמר: (תהילים יב) "כרם זלות לבני אדם" אלו דברים העומדים ברומו של עולם ובני אדם מזלזלין בהן.

באו"ח קנ"א וז"ל: בתי כנסיות ובתי מדרשות אין נוהגין בהן קלות ראש כגון שחוק והתול ושיחה בטילה ושם במ"ב: שיחה בטילה מהו? היינו אפי' שיחת חולין שהיא לצורך פרנסה, דבחוץ שרי ובבית הכנסת אסור, ובפרט שיחה בטילה לגמרי.

מובא בספר דרך משה: שעל כל קטרוג שהשטן מקטרג, הקב"ה במידת הרחמים משתיק אותו, למשל שהשטן אומר שישראל גנבים הם, הקב"ה משיב שהגויים גנבים וגזלנים יותר מישראל, אבל כשהשטן מקטרג ואומר שישראל אין להם יראה ומדברים בבית הכנסת, אזי אין להקב"ה תירוץ כביכול, ומיד נותן רשות להמשחיתים... רח"ל ולשזבן.

ישנם אנשים שמתירים לעצמם ואומרים: "אין זה מניין שלי" או "אני כבר התפללתי" גם זה הבל ורעות רוח, כי בשעת חזרת התפילה או הקדיש אסור גם ללמוד ולומר בקשות או תחנונים, אלא יחריש ויקשיב לתפילת הש"ץ.

ונסיים באמרי קודש של מוהר"ש מלעלוב זצ"ל:

"כי אם החרש תחרישי בעת הזאת רוח והצלה יעמוד ליהודים" (אסתר ד) בעת הזאת רומז לשעת התפילה כמאמר הכתוב: "ואני תפילתי לך ה' עת רצון", שע"י שמחרישין ושותקין בעת התפילה מביאין בכך רווח והצלה לכל ישראל אמן.

מדוע אין תפילותינו מתקבלות?

עם ישראל מתפלל ומתחנן לפני בורא עולם ובין השאר מעתירים גם על הגשם שיגיע וירווח את פני האדמה היבשה ושימלאו את מאגרי המים הרקים.

אך לצערנו ולבושתנו עדיין תפילותינו לא התקבלו כראוי וגשם אין!

(במס' ר"ה י"ח.) מובא שיש אנשים שמתפללים ואינם נענים, מדוע? משום שתפילתם אינה שלמה, פירוש: שתפילתם היא בלי כוונה ובגלל זה אינה נענית!

אבל מורי ורבותי אנו סמוכים ובטוחים שבכל קהילה וקהילה ובכל בית כנסת ישנם יהודים רבים שמתפללין בכוונה גדולה, ויש גם שמוסיפים ועושים תיקונים ותפילות מיוחדות ועם כל זה המצב נותר בעינו.

בספה"ק עבודת ישראל להרה"ק מקוזניץ זיע"א (פרקי אבות פרק ה' משנה ה') מביא בזה"ל: צריך להיזהר שלא לדבר בבית הכנסת שום דיבור קל חוץ מן התפילה, ואף שאר העם המתפללין בכוונה תפילתן גם כן יכול להיות שלא תקובל ח"ו תפילתן בעוון האחרים, ומכ"ש בשעת חזרת הש"ץ ובשעת קריאת התורה שהוא דוגמת משה רבנו שעמד בהר סיני והשמיע הדיבור מפי הגבורה לישראל.

געוואלד! געוואלד!

ציבור שלם מתפלל בבית כנסת בכוונה ובהתלהבות אך התפילות אינם מתקבלות ח"ו – מדוע?

בגלל כמה יחידים שאינם יכולים לשים מעצור לפיהם ולהתאפק מלשוחח, הרי מוטב שיצאו החוצה לדבר ולא יקלקלו את תפילות הציבור.

ובזכות זה שננעור את לשוננו בביהכנ"ס בכלל ובשעת התפילה בפרט נזכה לכל הברכות האמורות במי שברך של התו"ט אמן.

מורא מקדש
גבעת שאול 26 ירושלים

בס"ד

כי בנפשנו הדבר!!

אל תחפשו סגולות בשמים!

אל תתפתו לישועות מתחת לאדמה!

בואו ונקבל על עצמנו להפסיק את הדיבור בבית הכנסת
ונפרט בשעת התפילה – אפילו שיחה קלה!

הבה ונכבה את הטלפון הסלולרי לפני שנכנס לבית כנסת ובית
המדרש!

ואז נזכה ונראה ברכות וישועות אמיתיות ממקור הברכות.

החפץ היים זצ"ל כותב באחד ממכתביו בזה הלשון.

וביותר ניתן לתמוה על אנשים שמחפשים סגולות וקמיעות
סגופים ותעניות לכפרת עוונותיהם וכד' ומוציאין עליהן כמה וכמה
אלפים כל אחד לפי עשרו והצטרכותו לענין,

יותר טוב שיתחזקו בקביעות במצות עניית "אמן יהא שמיה רבא"
ושתיקה יפה בשעת התפילה ובשעת הלימוד. הבאה לידם בקלות
ומסוגלת לכל הישועות לפרט ולכלל, ויזרוזו אחרים למצוה זו
ויתעקשו בה תמיד, משא"כ אם מוציא מעותיו לטמיון על סגולות
היצוניות שלא יועילו ולא יצליחו והיא מכלה כוחותיו לריק
והמשכיל יתן אל לבו.

מורא מקדש
גבעת שאול 26 ירושלים

בס"ד

נחפשה דרכינו ונחקורה

נמצאים אנו בתקופה סוערת מאוד ואשר כל יום קללתו מרובה מחברו השם יצילנו,

עם ישראל בכל מקום שהם זקוקים לרחמי שמים ברוחניות ובגשמיות, עם ישראל זקוקים לרפואות וכל ישראל מצפים לישועה בעגלא דידן.

בשל מי הרעה הזאת

בספר מורא מקדש מובא: שרבנו בעל התוספות יו"ט תיקן שהחזן יאמר "מי שברך" בקול רם מדי שבת בשבת אחר קריאת התורה, בגלל המעשה שבשנות ת"ח - ת"ט נהרגו רבבות מישראל במיתות משונות ואכזריות, והוא עשה שאלת חלום וענו לו מן השמים שזה בגלל שמדברים בבית הכנסת ובבית המדרש בזמן תפילה וקדיש רח"ל.

שכרו הרבה מאוד

אם לעוברי רצונו כך, לעושי רצונו על אחת כמה וכמה, שכר גדול למי ששומר פיו ולשונו בשעת התפילה בכלל, ובשעת קדיש וחזרת הש"ץ בפרט, מבטיח ומעתיר עלינו רבנו בעל התוספות יו"ט בברכות עד בלי די. וזלה"ק: הקב"ה ישמרהו מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה ויחולו עליו כל הברכות וכו', ויזכה לראות בניס חיים וקיימים ויגדלם לתורה ולחופה ולמעשים טובים אמן.

נ.ב. אפשר לקבל חומר מגוון בנושא הזה אצל: מורא מקדש

גבעת שאול 26 ירושלים

פלאפון בבית הכנסת ובבית המדרש

מובא בשו"ע אגדה היים סימן צ"ז "לא יתפלל אדם במקום שיש שם דבר שמבטל כוונתו ולא בשעה המבטלת כוונתו וכו'" מכאן שהובה על כל אחד ואחד להיזהר מאד שלא יבטל את חבריו מלכוון בתפילתו, וכמו"כ אסור להגביה קולו בתפילת שמונה עשרה כדי שלא להפריע למתפללים אחרים.

מכל האמור חובה להעיר שיש לכבות את המכשיר הפלאפון הסלולרי לפני כניסתו לבית המדרש או לבית הכנסת.

משום שמפריע מאד הן לעצמו והן לאחרים וגורם ביטול תורה וביטול תפילה.
זה לא חומרא או מנהג של יראים אלא הלכה פסוקה בשו"ע ואין לנו להקל בזה.
ולשומעים יונעם ותבוא עליהם ברכת טוב

בברכה

ועד מורא מקדש
גבעת שאול 26 ירושלים